

S det Dieblif, Thinget har givet Penge til Nedsættelsen af en Kirkecommission, vil det være en Urimelighed at forlange, at kirkelige Reformer ſkulle fremmes, førend Kirkecommissionen er færdig med ſine Forhandlinger. Det er da forklarligt, at Ministeriet har optaget i ſin Midte et i ſaa Henſeende stærkt conſervativt Medlem for at holde igjen, ialfald ſaa længe. — Jeg vil dernæſt endnu yttre et Par Ord om Ministeriets udenrigſke Politik. Jeg troer, at vi Alle kunne være meget vel tilfredſe med den Maade, hvorpaa den udenrigſke Politik er ført. Det kan fornuſtigviis ikke ventes, at der ved danſk Politik ſkal kunne fremmes eller fremtvinges ſtore og vigtige Afgjørelſer for os. Det kan fornuſtigviis ikke forlanges; men hvad der kan forlanges, er, at man med Rolighed og Sindighed veed at afvente, hvad der kan komme, veed at holde ſig beredt til under gunſtige Omſtændigheder og Forhold at kunne lægge ſit, om end ringe, Lod i Bægtſkaalen. Jeg troer, at Ministeriet har fulgt denne Politik; ialfald ſeer jeg ikke rettere efter Alt, hvad der er kommet frem, og om end Mange have været utaalmobige og meent, at Ministeriet enkelte Gange kunde være gaaet hurtigere og kraftigere tilværks, troer jeg, at Befolkningen i det Hele er veltilfreds med den Maade, hvorpaa den udenrigſke Politik er ført, og jeg maa tilføie, at jeg troer, at Befolkningen er ſaameget mere veltilfreds dermed, ſom den i ſelve den høitærede Udenrigsminſters Perſonlighed har en Garanti for en rolig og beſtändig Politik, ſom meget let vilde komme til at mangle, hvis han traadte fra, og hvis en anden i og for ſig maaffee ligeſaa bygtig Mand, men ſom hverken havde den Fæſtthed eller det aandelige og materielle Grundlag ſom den høitærede Conſeilspræſident, traadte i hans Sted; thi den Stilling, ſom en Udenrigsminiſter kommer til at indtage ligeoverfor fremmede Magter, vil nødvendigviis i en ikke ringe Grad være influeret af den ſociale Stilling, ſom han indtager i ſit eget Land. Det har viiſt ſig alle Steder, og det vil viſe ſig alle Steder, og forſt og fremmeſt i et lille Land ligeoverfor ſtore Magter. — Nu er det vel ſaa, at Ministeriet ikke er fuldtalligt, er, ſom den høitærede Conſeilspræſi-

dent ſelv har udtrykt ſig, defect. Men alligevel ligger der i den Kjendsgjerning, at det for Diebliffet paa Grund af ganſke ſærlige Omſtændigheder ikke er fuldtalligt, ingen Hindring for, at det kan blive fuldtalligt, naar ſomhelſt det vil. — Smidlertid ſiges der, og jeg ſkulde meget feile, hvis det ikke til Syvende og Sidſt er det, der vil blive det Afgjørende her idag, at Ministeriet dog alligevel vil træde af, at Conſeilspræſidentens Udtalelſe i Finantsudvalget ikke rettelig kan forſtaaes anderledes, end at det ialfald for Diebliffet er hans Henſigt at trække ſig tilbage, naar Rigsdagsſeſſionen er forbi. Men ſelv da, ſelv hvis det er ganſke viſt, jeg ſætter det nu, at Ministeriet vil trække ſig tilbage, naar Rigsdagsſeſſionen er ſluttet, ſaa kan Fleertallet dog ikke være med til nu at drive Ministeriet til en ſaadan Beſlutning, ſom vi beklage. Jeg maa gjøre opmærksom paa den Situation, ſom vil fremkomme. Naar vi vedtage diſſe Forſlag idag, og Ministeriet indgiver til Kongen ſin Dimiſſion, ſaa ſtaaer vi uden Regjering. Det er ikke ſagt, at en ny Regjering kan dannes meget hurtigt; og det kan let, ja, jeg vil endog ſige, at det ſandſynligviis vil blive Følgen, at alt det Arbejde, ſom vi iaar have havt med Lønningslove og andre Love, bliver ſpildt. Det kan let hændes, at vi ikke blive færdige med nogen Verdens Ting, og det vilde dog være et temmelig bedrøveligt Reſultat af en ſaa lang Samling; det er endog muligt, at vi ikke engang ville være iſtand til at blive færdige med Finantsloven inden den 1ſte Juni. Vi kunne blive nødsagede til at vedtage nok en foreløbig Finantsloov for et Par Maanedes, og heller ikke den Tilſtand er meget behagelig at tænke ſig. Smidlertid vil jeg nu ſige, at min Opfattelſe er den, at man ikke ſaaledes uden videre kan ſlutte af de Uttringer, ſom Conſeilspræſidenten ganſke viſt har brugt, og ſom nærmest ſynes at pege i den Retning, jeg her har omtalt, at det derfor er viſt, at Ministeriet gaaer af. Hvis Ministeriet idag kunde opnåe en Majoritet, da vilde det være meget svært for den høitærede Conſeilspræſident at trække ſig tilbage; thi Thinget her har da viiſt ham den Tillid at følge ham i diſſe, vel ſinantsfielt ikke